

FIATALOK FÓRUMA

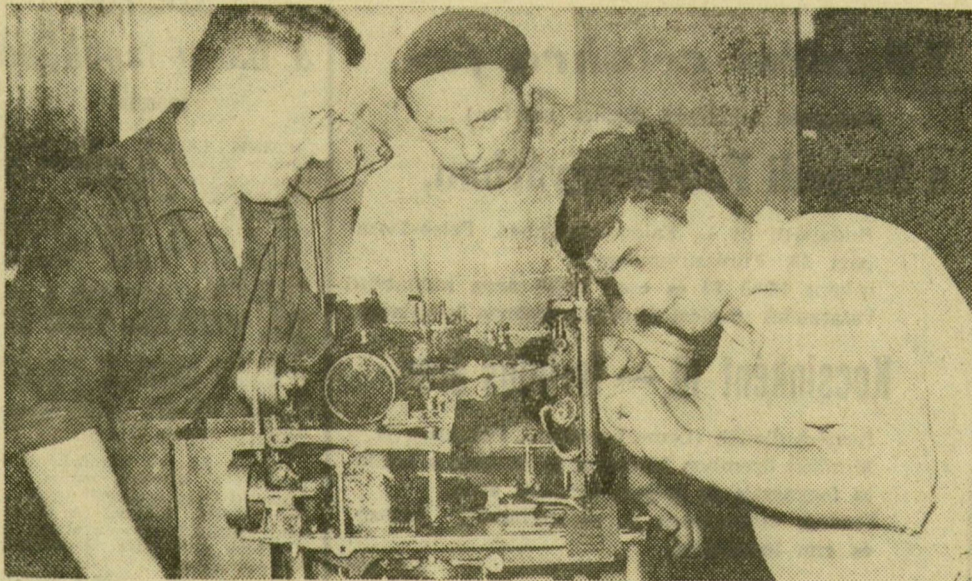
Az első próba

A szegedi vasöntőde új ikerkúpóló kemencéjének Szigethi István kohótechnikusa lett a „parancsnoka”.

— Öt éve végeztem Miskolcon, azóta az öntődében dolgozom. Voltam a laboratóriumban, a technológiai osztályon, majd a hőformázónak lettem a művezetője. A tanulódó, úgy érzem, nagy hasznomra vált, mert a kúpóló üzembe helyezése nyomában izgalmas próbára tett. A működés közben, váratlanul keletkezett hibát a gyakorlati tapasztalatok alapján sikerült gyorsan kijavítani.

Az üzem vezetői elégedettek az ifjú szakember munkájával.

— Szorgalma, megbízhatósága alapján reméljük, hogy Szigethi István helyét tud állni ezen a nagyon felelősségteljes poszton. Ezért bízunk gondjaira az öntőde büszkeségét, az új ikerkúpóló kemencét. Ezért kapott itt művezetői beosztást — mondotta róla Bódi László igazgató.

A „szenvedélyes” ifjúmunkás

A TMK-műhelyben a bonyolult célgépek szerelésén, javításán dolgozik. Ez a munka nagy pontosságot és szakértelmet kíván, a finom türeszelőkkel, szerszámokkal nem szabad tévedni.

Akit ide állítottak műszerezésnek, annak mesternak kell lennie. Dubecz György alig múlt 20 éves, de már az: nemrég a szakma kiváló tanulója megyei versenyen első helyezést ért el, és az országos verseny után szakmunkás lett. Soron kívül, megelőzve a vele együtt kez-

dő társait. A nagy szakértelmet, megbízhatóságot követelő beosztását kiérdemelte.

Kecskeméten, a vers- és prózamonók országos versenyén szegedi szavalt. Dubecz Györgyöt hirdették ki az egyik győztesnek. A szép siker után most az „Édes hazám, szülőföldem” című műsorban, a szegedi járási KISZ-bizottság irodalmi színpadának tagjaként szerepel. A legjobbak, a legtehetsége-

sebb versmondók között tartják számon.

Nem kis dolog a szakmát és emellett — nemes szórakozásként — a versmondást is ilyen eredményesen szolgálni.

— Nehéz erről beszélnem, nehezebb, mint csinálni — mondja. — Lehet, hogy furcsán hangzik, de én nem látom kettősnek, két különböző dolognak a szakmát, a műszerészséget és a szavaltást. Mindkettőt egyformán szeretem, és egyformán tudom elhanyagolni. Úgy érzem: mindkettőben csak szívvel szabad és lehet eredményt elérni.

A ruhagyári KISZ-szervezetben Dubecz György, az ifjú szakmunkás, csúcsvezetőségi tag és egyben az ipari tanulók KISZ-csoportjának vezetője. Egyik motorja annak a kezdeményezésnek, amelyben a gyári KISZ-szervezet az üzem, a TMK ipari tanulóinak képzését, munkáját segíti.

— Most szabadultam, s így még nagyon közel vagyok az ipari tanulók életéhez, gondoljához, a tanulmányi és a szakmai problémákhoz. Egyben ez adja a segítség alapját is. Az ismeretek tudatában nem nehéz előremozdítani az ügyet — mondja.

Elvét naponta tettekre váltja. Szakmai, tanulmányi szempontból és a szervezeti munkában is egyaránt támogatja a KISZ-csoport ipari tanulóit. Vállalkozik segítségadásra, a fogósabb matematikai példák megoldására, vagy egy-egy nehezebb munkaművelet megértetésére.

Nem sok ennyi feladat? — Soha nem érzem terhesnek egyiket sem: a KISZ-feladatokat, a színpadot és a tanulást sem. Az életemet csak így tudom elképzelni. Így, amikor nincs rés, „üresjárat” az órák és a napok között.

Amit Dubecz György tesz, azt nyugodtan példának állíthatjuk sok más fiatal elé. Munkája, hivatásszeretete hasznára válik a közösségnek és saját magának is.

Matkó István

A Szegedi Házilipari Szövetkezet felvesz kötöttárú összeállításban szakmai gyakorlattal rendelkező

női munkaerőt

Jelentkezés Takaréktár u. 2. (tudvar), kötőrésznél.
xK. 197.

FELHÍVÁS TUDÓSZÜRÉSRE!

Befejezés előtt áll az I. kerület lakosságának tudószűrése. Az I. Kerületi Tanács és a Tbc Gondozó ezúton is felhívja mindazokat a 14 éven felüli I. kerületben lakókat, akik a kerület január eleje óta folyó szűrésén ezévből valamely okból (ideköltözés, lakásváltás, vagy korábbi szűrés-idezés ellenére) még nem jelentek meg, hogy a kötelező tudószűrésre — saját érdekében — **mielőbb jelentkezzenek.** — Szűrés helye: Tudószűrő Állomás, Szeged, Kálvin tér. Szűrés ideje: hétköznap de. 8—13 óráig, kedden-pénteken: 12—17 óráig.
xK. 180

a DÉL-MAGYARORSZÁGI műhelyéből

Hogyan születik a riport?

Egy munkatársunk kora reggel elindult, hogy hangulatos riportban számoljon be olvasóinknak az istenhátmögötti vasúti baktérház életéről. Előző napokban félméteres hó esett. Eppen ez adta az ötletet: hogyan él, miként dolgozik a lakott helyektől távolos és a nagy hó miatt attól elzárt család a sínek mentén. A MÁV igazgatóság igazán szíves volt, s felajánlotta, hogy sinautóval a helyszínre fuvarozza kollégánkat.

A kis autó szabad pályát kapott és elindult a cél felé. Körülbelül tíz kilométert haladtak elég körülményesen, amikor az erősödő szél akadályt gördített a kocsik elé. Elővették a lapátokat és hányták a havat a jármű elől. Hiába. A hótorlaszokon a mozdonyok vígan átfutottak, de a könnyű sinautó ezekkel nem tudott megbirkózni. Végül aztán két távolos állomás között végleg befűlt a sinautó. Gyalog vágtak neki az útnak, persze csak a legközelebbi vasútállomásig, ahol felültek a személyre és viszszeradtak a kiindulási pontra. Vagyis kollégánk nem tudott az istenhátmögötti baktérházról riportot írni. Viszont megírta, hogyan akadhat el a hótorlaszokban és miként maradt el a tervezett riportja. Ez lett a riport.

Ezt a véletlen hozta. Olvasóink szokták mondani, hogy a téma az utcán hever, csak le kell érte hajolni. Ilyen is előfordul, gyakran az utca szolgáltat témát, mivel az aszfalton sok minden megtörténhet. De mégsem „lehajlással” születnek a riportok, s elsősorban nem így találja meg az újságíró riportja „nyersanyagát”. Már csak azért sem lehet az ilyen véletlenekre bízni a riportírást, mivel a lapot mindennap pontosan kell szerkeszteni és tervezni, tehát a „találásra” nem alapozhat egyetlen lap sem.

Ilyen könnyelműséget többnyire még a polgári lapok sem engednek meg maguknak, a szocialista sajtó meg különösen nem. A mi lapjaink az olvasóval ezer és ezer szálon kapcsolódnak össze. Ezért kell pontosan és terv szerint megválasztani miről akarunk riportban —

vagy más formában — tájékoztatást adni.

Műhelybeli dolog meghatározni a történet, az esemény híradásbeli műfaját. Nem minden esemény, vagy történet alkalmas ugyanis arra, hogy riport formájában dolgozzák fel. Hogy riport szülessen-e, vagy valami másfajta írás, azt a szerkesztőség, s maga az újságíró dönti el. Erre lehetőséget ad az esemény ismerete, annak várható fordulatai és az a tény, hogy a konkrét esemény milyen érdeklődésre tarthat számot az olvasók körében.

Amikor legutóbb Szegeden járt Kállai Gyula miniszterelnök, s meglátogatta a gumigyárat, valamint az újszegedi lakónegyedet és más intézményeket, lapunk terjedelmes riportban számolt be szegedi látogatásairól. Lehetett volna egy rövidebb, vagy hosszabb tudósításban is hirdetni az eseményről. Protokollárisan felsorolni, hogy mikor érkezett a miniszterelnök, kik fogadták a városban, s hogyan telt el munkanapja, merre járt, mit csinált. Ez a látogatás azonban olyan meleg hangulatú volt, olyan közvetlen, hogy a tudósítás, mint műfaj nem felelt meg a híradás formájának. Raportra volt szükség, melynek segítségével az újságíró szinte az esemény színhelyére vitte el az olvasót, együtt haladtak a történet sodrában, s ami a legfontosabb, a személyes élmények sem hiányoztak az írásból.

Talán legrövidebben az Új magyar lexikon határozza meg, hogy milyen műfaj is voltaképpen a riport: olyan újságicikk, mely frissen megtörtént eseményekről személyes élmény alapján számol be. Ilyen frás gyakran születik, s az újságíró útja sokfelé vezethet riportírás céljából: eljut a föld alá, egy bányabeli fejteshez, a föld fölé, egy gárkémény tetejére és a levegőbe is, hogy helikopterről járja be a kiáradt folyó vonalát. Az újságírói munka egyik legszebbike a riport, s a situációk ezerféle változata lehetséges, hogy megteremtjen az írás, amely néha nem is könnyű feladat.

Szegedi Építőipari Vállalat azonnali belépéssel alkalmaz szegedi munkahelyre

kőműveseket, kubikosokat, segédmunkásokat,

valamint

ipari tanulókat szerződött

kőműves szakmára.

Jelentkezés: Szeged, Dáni J. u. 14. Munkaügy.

xS. 64 528

A Szegedi Házilipari Szövetkezet

gyakorlott géphímzőket

bedolgozónak felvesz. Jelentkezés Lenin krt. 19. sz.

xK. 7699.

Férfi és női

segédmunkások, kőfaragók,

műköveseket,

műköcsiszolókat,

kőműveseket,

acsokat

állandó budapesti munka felvesszünk. Vidékieknek szállást biztosítunk. Jelentkezés személyesen: FM 43. sz. ÁÉV. Budapest XI. Dombóvári út 19. (4-es, 47-es villamossal) vagy Budapest III. Szentendrei 101. sz. alatt. L.

Az elsősök tagfelvételének tapasztalatai

Az első gondot a középiskolák KISZ-szervezetekben az jelentette az idei tanévben, hogy most először nem KISZ-tagként érkeztek meg az általános iskolákból az első osztályosok. Az „automata”, mely úttörőből KISZ-est csinált, nem vált be. A gondot tehát az okozta, miként fogadják új iskolatársaikat, hogyan vezessék be őket a KISZ-be, hogy minél többen legyenek melőttük erre magatartásukkal, munkájukkal?

A KISZ-élet

A gépipari technikumban is, hogy ne következzen a törés az úttörőlet után a tanulók mozgalmi tevékenységében, igyekeztek mielőbb megalakítani a KISZ-csoportokat. Először osztályonként átlagosan öt, összesen húsz gyereket vettek fel. S most olvassuk a beszámolót szó szerint: „A következő hetekben a legfontosabb feladat a vezetőség megválasztása és a munkaterv elkészítése volt. Ebben jelentős segítséget nyújtottak a patronálók. Jó munkát csak lelkesedéssel lehet végezni. A lelkesedéssel nem is volt baj: úgy belevetettük magukat a szervezeti életbe, hogy a KISZ-gyűlést majdnem fontosabbnak tartották az óráknál. Volt két tanuló, aki nem jött délelőtt iskolába, de a délutáni KISZ-gyűlésen ott volt, iskolába azonban másnap se jött el. Később a lelkesedés lelohadt, részben a felsőbb éveknek nem adtak megfelelő példát, részben rájöttek, hogy a szervezeti életben vannak kötelességek is”.

„Az első osztályokban végzett munkának az eredménye — folytatjuk az idézést —, hogy eddig az iskolánkban 35 első osztályos fel a KISZ-tagok sorába. Félre kiderült, hogy a kiválasztott húsz közül sem érdemelte meg mindenki a bizalmat.”

Szóval ez a helyzet a technikumban, ahol négy első osztály van, egyenként negyvenéves létszámmal. Hát a Tisza-parti gimnáziumban? Most nekik adjuk át a szót.

„Az első hetekben kiala-

kult kép alapján a patronálók csoportokban mentek el az illetékes általános iskolákba ahol bővebb információkat kértek. A gimnáziumban az osztályfőnökökkel szorosban együttműködtek, hogy tájékozottságuk reálisabb legyen. Azután létrejöttek az elsős alapszervezetek, melyeknek jelenleg 15—20 a létszámuk. Véleményünk, mely a közel egyéves tapasztalatok alapján alakult ki, hogy célravezető az új felvételi rendszer bevezetése, feltétlenül aktívabb tevékenységre sarkallja az elsősöket. Bár az is igaz, hogy még nem minden első alkalmas a KISZ-tagfelvételre.”

A patronálók

Mindkét beszámolóban szó esett a patronálókról. Kik ezek, hogyan dolgoztak?

„A gyűlések programja jónak ígérkezett — írta a technikum KISZ-bizottsága —, de a kivételbe hiba csúszott. A gyűléseket ugyanis egyetemisták tartották volna, feltéve, ha eljárnak rendszeresen. Ok azonban, tisztelet a kivételnek, vagy el sem jöttek, vagy ha el is jöttek, nemigen tudták, mit kellene csinálniuk. Az I/A osztály munkája minta lehet. Az I/B-ben tanári pályára készülő egyetemista volt, aki teljesen beleélté magát a tanári szerepbe, és így a foglalkozásoknak inkább tanórai jellege lett...” „A patronálásai is voltak kisebb-nagyobb hibák. Mivel előadói rendszer van az iskolában, a szüneteket az egyik osztályból a másikba történő vándorlás tölti ki. Nagyon kevés, vagy egyáltalán semmi idejük nem maradt a patronálóknak arra, hogy foglalkozzanak az elsősökkel. A másik hiba abból adódott, hogy a patronálók nehezen akarták megérteni, mi a feladatuk. Ez sok esetben rontotta az aktivitást és a közszellemet. A patronálásban nagy szerepe volt a kollégiumnak, a felvett tagok is főleg a kollégisták közül kerültek ki. Itt több idő jutott a patronálásra.”

„A patronálók nyolcvan százaléka olyan harmad- és negyedéves, aki pedagógus-

pályára készül — írták a Tisza-partiak. — Ez több szempontból is jónak bizonyult. Örömmel tapasztaltuk és tapasztaljuk, hogy szeretettel foglalkoznak az elsősökkel, sokat vannak közöttük.”

Az önállóság

Nem tudom, felfigyeltek-e arra, hogy a technikum beszámolója sehol sem említi az iskola vezetőinek vagy a pártszervezetnek a segítségét? A gimnázium az időzetten kívül ezt is tartalmazza: „A párttaggyűlésen a KISZ vb minden tagja beszámolt munkájáról. A párttagok eljárnak a KISZ vb és KISZ-bizottsági ülésekre, egyes foglalkozásokra. Az iskolai tanács minden ülésére meghívják a KISZ vb néhány tagját. Amit a pártszervezet látogatásairól elmondunk, vonatkozik az iskolai vezetésre is.”

Az elmondottakból már olvasás közben is levonhatták a kézenfekvő tanulságokat a KISZ-vezetők. Tehát valóban csak néhány megjegyzésre szorítkozunk. A közigazdasági technikum igen őszinte hangvételű beszámolójából kiviláglik, hogy a KISZ-szervezet teljesen önállóan volt kénytelen dolgozni. Önállóságuk elismerést érdemel, még akkor is, ha hibák forrásává is vált. A mozgalmi élet szerveztlensége az elsősökhöz szemben támasztott túlzott követelményekkel párosult. Ezen kell elsősorban segíteni jövőre. A Tisza-parti gimnáziumban más világ volt, kétségtelen eredményeik intenzív támogatással jöttek létre. Ez kitűnő dolog akkor, ha az önálló kezdeményező-készséget nem szorította háttérbe nagyfokú szerveztlenség.

Az iskola, akár a természet, minden évben megújul. Az elsősökkel való foglalkozás módszereiről, sikereiről és kudarcairól beszélni most volt érdemes, hogy majd az új tanév kezdetén az akcióprogramok nyomában felhasználhassák tapasztalatait.

F. K.